

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Jonstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm|| Insectorvm

Jonston, Jan

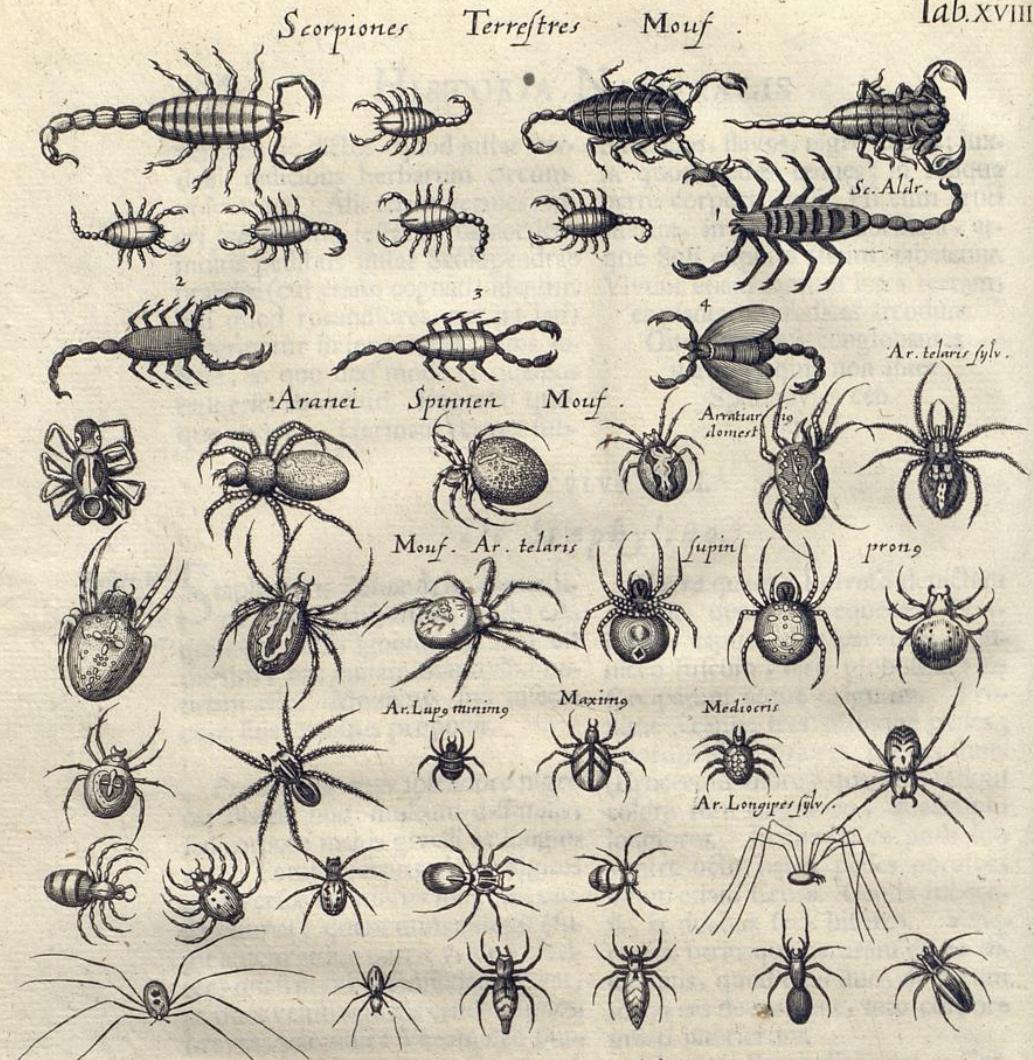
Heilbrunna, MDCCCLXVIII.

VD18 90529197

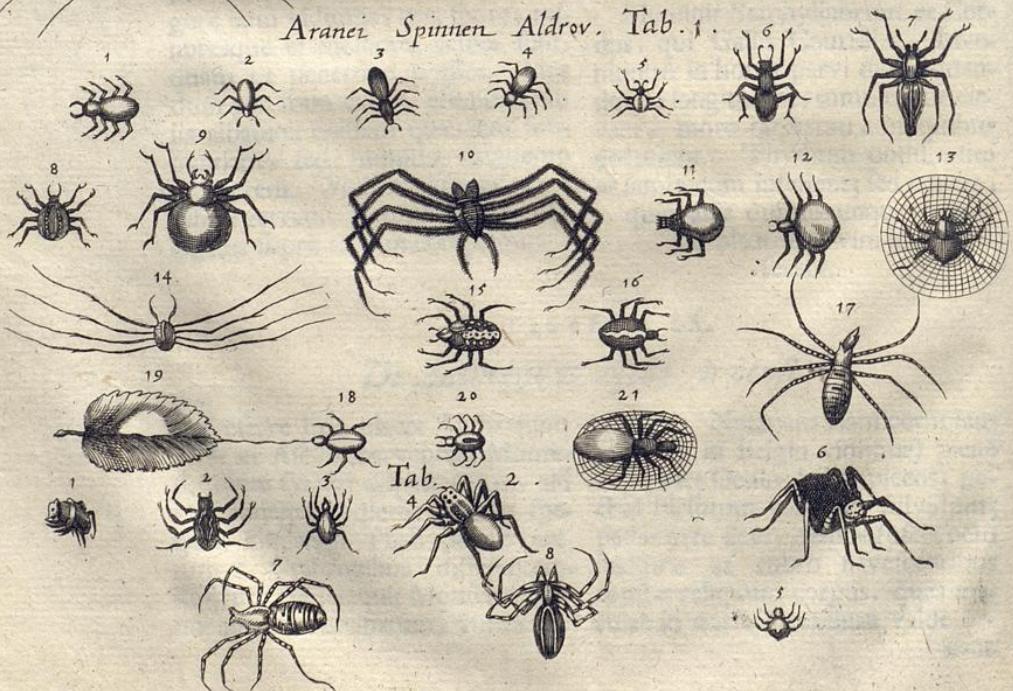
Illustration: Tab. XVIII. Scorpiones Terrestres Mouf [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11095

Tab. XVIII

Aranei Spinnen Aldrov. Tab. 1.

nant. A summo rostro antennae si-
ve cornua emergunt flava, hirsuta,
flexibilia, tamen tactu non nihil du-
ra. Morsum ore infert aegre cu-
rabilem; non ita tamen lethalem,
ut Phalangium videatur; nec ita le-
nem quin Crabronis superet *κανόν-*
θειαν.

Asellus arvensis ob similitudinem,
quam cum asello habet, dicitur. Re-
peritur inter arvos, segetes, pedum

duntaxat numero (quippe sex tan-
tum parvos et nigricantes habet) a
reliquis discrepans; Collum illi bre-
vissimum, corpus latiusculum, com-
pressum; cauda aliquantum mucro-
nata. Julio mense agro Colce-
striensi eum Pennius vidit, alias
nunquam reperit. Quem in
Medicina usum obtinuit,
nobis adhuc inexplo-
ratum est.

CAPUT II.

De Insectis apteris octo pedum.

ARTICVLVS I.

De Scorpione.

Nomen.
Aldr. Hist.
Infl. c. 11.
Mouf. The-
ori Infect.
l. 1. c. 10.

Dscriptione.

Insecta aptera octo pedum sunt
Scorpio et Araneus. Scorpius
nomen apud Graecos παρὰ τὸ σκορπί-
ζειν τὸν, quod venenum jaculetur;
vel ut alii παρὰ τὸ σκανδῆσσετεν, quod
flexuose serpat, nomen invenit. Plini-
o *Scorpio* etiam, Ciceroni et aliis
Hepa, Pandectario *Satocollos* dicitur.

Animalculum est colore subatro
et veluti fuligineo, corpore oviformi,
Capite, quod in pectoris sum-
mitate gerit, latente, *Oculis* tam exi-
guis ut pene nulli conspiciantur.
Pedes habet octo: chelis et forcipi-
bus solidis furcata bina *brachia*, cae-
teris grandiora, fluvialibus astacis
et cancris haud absimilia. Aristoteles
quinq[ue] bisulcis dentata forcipi-
bus habere scribit. Ex corporis
imo, *cauda* producitur, globulis
multis septem plaerumque, aliquan-
do sex, et novem, quorum ulti-
mus, caeteris longior, solus praefixa
simplici vel duplicato aculeo, et
non nihil reflexo ad ipsius extremi-
tatem, armatur. Dentem Plinius
l. 11. c. 37. dixit. De *lingua* nescio quid apud
Gordonium habebis. Lambere ea
cutem dicuntur. An tenui fistula
quod Plinio, Aeliano, et Nicandro,
visum, pertusus sit aculeus, qua
venenum ejaculetur, authores vi-
derint. Galenus certe negat. Ad-
mitti forte potest, cum et in vipe-
rae sectione, sub dentibus vesicula

lateat, e qua venenum, cum mor-
det, effundere solet.

Loca frigidiora nullos alunt: in-
noxii qui in Germania et Helvetia
habentur. In Italia, Romae impri-
mis, America, Persia, inter Sufas
in primis et Mediam, Canariis insu-
lis, Numidia, Scythia, Pescara, Bar-
baria, Aethiopia, India Orientali
prope flumen Estamenum, tanta Aelia. H. A.
multitudo, ut incolae solum verte-
re necesse habuerint. Plura in dif-
ferentiis occurunt. Sub lapidibus c. 40.
et in parietibus plaerumque latitare
solent.

Terra vivunt, et aliquibus in lo-
cis, herbas, lacertas, aspidas, ver-
ticillos, et blattas comedunt. Non
coire, sed nimio Solis calore pro-
creari, apud Aelianum habemus.
Per putrefactionem ex paguris,
Crocodili cadavere, si symbrio,
ocymo, et si Alberto fides, lignis
putridis, nasci, dubitari non debet:
per coitum, et quidem vere et au-
tumno, saepius undenos, Mouferus
author est. *Vermiculos*, inquit,
quod vidimus albos, vivos, ovorum
specie pariunt et incubant: mox ut
prolem perfecerunt, pelluntur ab ipsa,
interimunturque magno quidem nu-
mero. Antigonus foetum ab ipsis
devorari arbitratur, unum modo
solertiaffissimum relinqui, qui ipse ma-
tris clunibus imponendo, tutus et a
cauda